

Μία αληθινή

διδακτική ιστορία έμπονης προσευχής από την Κορέα

Αθανασία Δ. Κοντογιαννακοπούλου

... Ο οκτάχρονος γιός της οικογένειας είναι πολύ ζηηρός. Και στο παρελθόν έχει προκαλέσει προβλήματα και ανησυχίες στους γονείς του. Αλλά η τελευταία πράξη του τους άφησε άναυδους.

Συνήθως, όταν ο Β. επιστρέφει από το σχολείο, η μητέρα του ελέγχει την σχολική του σάκα και συζητάει μαζί του πώς πέρασε στο σχολείο, τι μάθημα έκανε, τι βαθμό πήρε στην ορθογραφία κ.λ.π. Μια μέρα στην σάκα η μητέρα βρήκε χρήματα. Μετά από αλλεπάλληλες ερωτήσεις τελικώς ο Β. ομολόγησε ότι τα έκλεψε. Η μητέρα κράτησε την ψυχραιμία της και προσπάθησε να εξακριβώσει τον τρόπο και τον λόγο της κλοπής.

Πάνω στην ώρα έφθασε και ο πατέρας από την εργασία του στο σπίτι. Η μητέρα επιμένει στον μικρό να του ομολογήσει την πράξη του. Εκείνος για ώρα μένει αμίλητος με κατεβασμένο το κεφάλι. Στο τέλος η μητέρα αποκαλύπτει την κακή

πράξη του. Ο πατέρας, χωρίς δεύτερη σκέψη, του λέει ήρεμα να φορέσει το μπουφάν του και να τον ακολουθήσει. Βγαίνουν από το σπίτι και βαδίζουν αμίλητοι στον δρόμο. Φθάνουν στο κτίριο της Ορθόδοξης Μητρόπολης Κορέας. Μπαίνουν στο μικρό παρεκκλήσι του αγίου Μαξίμου του Γραικού. Μέσα στην κατανυκτική ατμόσφαιρα του Ναού και χωρίς την παρουσία τρίτων, ο πατέρας αρχίζει να κάνει εδαφιαίες μετάνοιες μπροστά στην εικόνα του Χριστού λέγοντας μεγαλοφώνως:

-Κύριε, είμαι ο πατέρας του κλέφτη. Συγχώρεσέ με.

Αφού έκανε αμέτρητες μετάνοιες μπροστά στην εικόνα του Χριστού, συνεχίζει το ίδιο και στην εικόνα της Παναγίας:

Παναγία μου, είμαι ο πατέρας του κλέφτη. Συγχώρεσέ με.

Το ίδιο κάνει και στην εικόνα του Τιμίου Προδρόμου:

-Άγιε Ιωάννη Πρόδρομε, είμαι ο πατέρας του κλέφτη. Συγχώρεσέ με.

Συνεχίζει στην εικόνα του Αγίου Μαξίμου του Γραικού:

-Άγιε Μάξιμε, είμαι ο πατέρας του κλέφτη. Συγχώρεσέ με.

Μετά το τέμπλο προχωράει στις υπόλοιπες εικόνες που βρίσκονται κατά μήκος του Ναού κάνοντας συνεχώς μετάνοιες και επαναλαμβάνοντας την ίδια προσευχή:

-Άγιοι Κύριλλε και Μεθόδιε, είμαι ο πατέρας του κλέφτη. Συγχωρέστε με.

-Άγιε Ιωάννη της Κροστάνδης, είμαι ο πατέρας του κλέφτη. Συγχώρεσέ με.

-Άγιε Σεραφείμ του Σάρωφ, είμαι ο πατέρας του κλέφτη. Συγχώρεσέ με...

Η προσευχή του πονεμένου πατέρα κράτησε περί τη μια ώρα. Ο Β. αμίλητος στέκεται όλη αυτή την ώρα δίπλα του παρακολουθώντας με αγωνία τα δρώμενα.

Αφού τελείωσε ο πατέρας την προσευχή του με τις μετάνοιες μπροστά σε όλες τις εικόνες του Ναού, τότε έσκυψε στον γιο του και του είπε:

Αγόρι μου, κατάλαβες ότι έκανες μια πολύ κακή πράξη, με την οποία στενοχώρησες τον Χριστό, την Παναγία και τους Αγίους μας;

Ο μικρός με κατεβασμένο το κεφάλι απάντησε μονολεκτικά «ναι». Τότε ο πατέρας τον έπιασε τρυφερά από το χέρι και επέστρεψαν στο σπίτι τους.

Ήταν η ώρα του δείπνου. Ο μεγαλύτερος δεκάχρονος γιος είπε την προσευχή της τρέψης. «Φάγονται πένητες και εμπλησθήσονται...». Και μετά ο πατέρας

συμπλήρωσε:

-Κύριε, είμαστε η οικογένεια του κλέφτη. Σε παρακαλούμε συγχώρεσέ μας...

Κατά την ώρα του δείπνου δεν ανέφεραν τίποτε για το επίμαχο θέμα. Οι γονείς συζήτησαν ευχάριστα θέματα και εκδήλωσαν την αγάπη τους και προς τα δυο παιδιά τους κάνοντας πως έχουν ξεχάσει το δυσάρεστο γεγονός.

Την άλλη μέρα ο πατέρας ήρθε στον Επίσκοπο για να του πει με πόνο ψυχής τα καθέκαστα και του ζήτησε τη συμβουλή του για το τι δέον γενέσθαι περαιτέρω.

Ο Επίσκοπος συγκλονισμένος από την αντιμετώπιση του προβλήματος από τον πατέρα δεν του είπε τίποτε. Τον παρεκάλεσε μόνον να περιμένει μέχρι την επόμενη μέρα. Να προσευχηθούν πρώτα ζητώντας τον φωτισμό του Θεού για να δουν τι πρέπει να κάνουν ώστε να μη πληγωθεί το παιδί από κάποια άστοχη ενέργεια.

Την άλλη μέρα οι γονείς με τον Επίσκοπο συζήτησαν αρκετή ώρα. Συμφώνησαν ότι δεν πρέπει να δοθούν μεγαλύτερες διαστάσεις στο θέμα. Η καλύτερη παιδαγωγική τιμωρία του παιδιού τους ήταν η έμπονη προσευχή του πατέρα. Ο πατέρας μαζί με τον γιο του να επιστρέψουν τα χρήματα από το μέρος που εκείνος τα πήρε. Και η μητέρα να συνεχίσει διακριτικά να παρακολουθεί το παιδί. Εάν, ο μη γένοιτο, επαναληφθεί παρόμοια πράξη τότε θα πρέπει να ληφθούν άλλα μέτρα για την αντιμετώπιση, τυχόν, εμφωλεύουσας ροπής προς την κλοπή. Διαφορετικά θα αποδειχθεί πως επρόκειτο για ένα απλό περιστατικό, όχι και τόσο σπάνιο στην παιδική ηλικία.

Η συγκλονιστική προσευχή του αγίου αυτού Κορεάτη πατέρα θυμίζει αποφθέγματα Γεροντικού:

«Είπε Γέρων: Αμάρτησε ο αδελφός σου; Εσύ αμάρτησες».

Και η θυσιαστική πράξη του έχειτο παράλληλό της στην νηστεία που επέβαλε ο Άγιος Νεκτάριος στον εαυτό του, προκειμένου να λύσει την φιλονικία των δυο μαθητών της Ριζαρείου Σχολής.

Το όλο γεγονός και η αντιμετώπισή του από τους γονείς του μικρού παιδιού είναι ένα πολύ ελπιδοφόρο μήνυμα ότι ο Ορθόδοξος τρόπος ζωής ριζώνει «καθ' ημέραν τη εκκλησία» (Πρ. 2:47) τη παροικούση εν Κορέα.

«Είη το όνομα Κυρίου ευλογημένον από του νυν και έως του αιώνος» (Ψαλμ. 112:2)!

Πηγή: περιοδικό Ορθοδόξου Εξωτερικής Ιεραποστολής : ΑΓΙΟΣ ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ (σελ.484-486)

Πηγή: orthognosia.blogspot.gr